

ligt at imødegaae saadanne Utringer, der ere holdt ganske almindelige. Toldvæsenets Bestjente og Arbejdspersonale har naturligtvis meget mere at gjøre end at passe Postgodset, og det er ikke beføiet til at tilsidefatte de private Exporteurer og Importeurer for Postvæsenets Forretningers Skyld, det kan ikke forbedre disse Dele af deres Magasiner for Postvæsenet o. s. f. Postvæsenet har tvertimod yttret, at, naar det, hvilket nu oftere skeer, maa benytte Arbejdsmandskab, som egentlig hører til Toldvæsenet, medfører det en større Udgift, end naar det kunde have sine egne Fragtrum og sine egne Arbejdsfolk, som det kunde raade over. Naar der er henviist til, hvorledes Posterne i London kunne expederes paa selve Contoirerne, saa formoder jeg, at det er Brevposterne, der er blevet talt om: forøvrigt ere disse Forhold ikke mig bekendte, men de kunde i alt Fald ikke være afgjørende i denne Sag, hvor det netop er Godstransporten ved Dampskibene, som har fremkaldt Regjeringens Forlangende. Forøvrigt maa jeg bemærke, at det er urigtigt, hvad den ærede Taler yttrede om, at man kunde nøies med en Brevkasse, uden at træde Publicum for nær. Den Brevkasse kan der kun nedlægges ufrankerede Breve og Breve med Grimærker, men, naar en Mand i det sidste Dieblif vil have et Brev afsted, saa har han ikke altid et Grimærke vedhaanden, og idet Hele er der Mange, som kun skrive saa Breve, af hvilke det ikke kan fordres, at de skulde løse og have Grimærker. Endeligen er der mange Breve til Udlandet, som slet ikke kunne frankeres eller forsynes med Grimærker, navnlig de Breve til de udenlandske Steder, der ere underkastede Francotvang. Jeg maa fremdeles bemærke med Hensyn til Personalet, at der allerede nu ved Pakkepostcontoiret er ansat en Controlleur og en Postskriver, netop for at besørge disse Toldbodpostexpeditioner, og der maa udbetales et betydeligt Mæglerfalsair, for at have en Mægler til at clarere disse Varer. Jeg vil for mit eget personlige Bedkommende give den ærede Taler Ret i, at Staten ikke skal søge at skaffe sig Revenuer ved at udvide sin Pakkepostexpedition, forsaavidt den landværts Transport angaaer; men, naar der fordres i et andet Diemed, især

for at fremme Passageerfarten og af flere andre Grunde, at Postdampskibe skulde anskaffes, og flere og flere fordres af Publicum, saa bliver det, hvad disse Postdampskibes Benyttelse angaaer, aldeles nødvendigt for Postvæsenet, naar de ikke ville tilsidefatte Statskassens Tare, at sørge for, at de ogsaa kunne benyttes til Transport af Gods. Den almindelige Betragtning, at man ikke skulde udvide Pakkepostexpeditionen og Pakkepostforretningerne, synes mig altsaa maatte bortfalde her, hvor Taleren er om det Postgods, der skal forsendes med Postdampskibene.

Jeg maa endnu tilføie hvad Beføstningen angaaer, og navnlig for at vende tilbage til, hvad den ærede Taler for Holbek Amts 2det District (Tscherning) fremførte om den Opfordring, der laa i de nærværende Tidsforhold til ikke at gjøre en Udgift, som man i tidligere Tid havde kunnet tillade sig, at der vil indtræde en ikke liden Besparelse af de i Aaret 1847 paatænkte Udgifter ved Toldboden, idet det nemlig var antaget, at der maatte anskaffes et Locale til at veie de svære Varer i for Toldvæsenet, hvilket var calculeret til en Sum af 21,300 Rbd. Denne Udgift vil nemlig kunne bortfalde, efterat man nu benytter det vestindiske Bathuus.

Winther: Der er to Punkter, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed, det er nemlig angaaende Anskaffelsen af Dampskibe paa Liimfjorden og mellem Kallundborg og Jylland. Jeg vilde spørge, om det ikke skulde kunne fremstykende Anskaffelsen af et Dampskib paa Liimfjorden, hvis vi iaar bevilgede 30,000 Rbd., saaledes som den ærede Finantsminister oprindeligt har ønsket; thi, dersom det var Tilfældet, saa troer jeg, at det vilde være meget ønskeligt, om der til 3die Behandling blev stillet et Forslag derom. Det andet Punkt er angaaende Dampskibes Anskaffelse til Kallundborg-Routen; det er, for at fremstykende en bedre og stadigere Forbindelse mellem Jylland og Sjælland, at der skal anskaffes 2 Dampskibe. Jeg vilde nu spørge, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt, at vi sørgede for, at disse Dampskibe kom i Fart i en længere Tid, end det sædvanligt er Tilfældet, navnlig derved, at der anlagdes en Havn ved